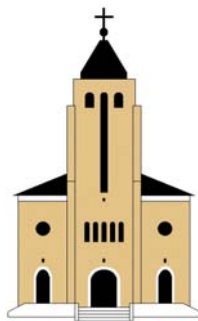

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2011/8. SZÁM • DECEMBER 18.

Az Úr angyala köszönté a Boldogságos Szűz Máriát, és ő méhébe fogadá Szentlélektől szent Fiát...

Íme az Úrnak szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint...

És az Ige testté lőn, és miköztünk lakozék...

ANGELUS...

Egy adventi Úrangyala imádság kapcsán jutott eszembe, hogy mennyire passzol ez az ima ehhez a szent időhöz. Mennyire adventi-karácsonyi. A megtestesülésről szól. Istenről, aki kommunikál, megszólít. Istenről, aki várja az igenünket. Istenről, aki örömmel jön, ha nyitott szívet talál. Istenről, aki egyszerű. Jó neki egy jászol is. Istenről, aki szeretne köztünk élni. Istenről, aki számára az emberlét szent. Istenről, aki izgalmasnak tartja az embersorsot az elejétől kezdve. Babaként kezdi. Istenről, aki vállalja az embersorsot egészen a végéig. A Golgotán fejezi be.

És Istenről, aki megmutatja, hogy az embersors legvége a Golgota fölé emelkedik. Magasan fölé, ahol az angyalokkal énekelhetjük: Dicsőség, dicsőség a magasságban Istennek...

Kérünk téged, Úristen, öntsd lelkünkbe szent kegyelmedet, hogy akik az angyali üzenet által szent Fiadnak, Jézus Krisztusnak megtestesülését megismertük, az ő kínszenvedése és keresztye által a feltámadás dicsőségébe vitessünk. Krisztus, a mi Urunk által.”

C. Zs.

A GYERMEK

Karácsonykor odamerészkedünk a templomi betlehemhez, megcsodáljuk a kisdédet, rámosolygunk a KisJézusra, ahogyan tesszük ezt akkor is, amikor a hétköznapi életben kisbabával találkozunk. Ösztönös és mégis mélyről jövő a mosolyunk, amikor kicsiny gyermekkel találkozunk. Azt mondják gyermekellenes világban élünk. Gyermekellenesben, mert a gyermek vállalása is kérdés, mert az áldott állapotban lévő asszony terhes, a gyermekre pedig lehet úgy tekinteni mint a Földet tovább terhelő szaporulatra. Ez utóbbi kérdésben az egyház is megnyilvánult. Fontos tehát, hogy legyenek válaszaink, amikor kritizálják a hívő emberek Élethez való viszonyát, hogy tudjunk, mit mondani akkor, amikor megkérdézik: Szabad-e még erre a világra gyereket szülni?

A Magyar Kurir (www.magyarurir.hu) katolikus hírportálon olvastam az alábbi cikket. Szívből ajánlom mindenkinek.

N. Gy.

VALÓBAN KÖRNYEZETKÁROSÍTÓ AZ EGYHÁZ TANÍTÁSA A GYERMEKVÁLLALÁSRÓL?

Sokan azzal vádolják a katolikus egyházat, hogy tanítása környezetkárosító hatású, hiszen sok gyermek vállalására ösztönöz, miközben bolygónk már így is túlnépesedéssel küzd.

Egyesek úgy vélik: az egyház arra biztat, hogy minél több gyermek szülessen. Ez azonban félreértés. Az egyház nem mondja azt, hogy minden családban sok gyermeknek kell születnie. Az egyház lehetővé teszi, hogy – a természetes családtervezési módszerek segítségével – minden család teherbírása szerint döntsön a gyermekvállalásról.

De még ha sokgyermekes családokról beszélünk is: a nagycsalád általában épp ellenkezőleg hat a környezetre, mint sokan gondolják. A szűkös költségvetés takarékoskodásra, újrafelhasználásra ösztönöz. Az ilyen családokban már csak a logisztikai

nehézségek miatt is biztos, hogy például kevesebb gázt, melegvizet használnak a családtagok.

A tapasztalat emellett azt mutatja, hogy az elkötelezett katolikusok, bár általában nem hangos környezetvédők, igenis ügyelnek a környezetre. Ez logikus, hiszen a környezetvédelem lényege az, hogy ne fogyassunk a szükségesnél többet. Ez pedig meglehetősen „katolikus” gondolat, hiszen az önmegtágadás az igazi katolikus életmód alapja.

„Igen – mondják sokan –, de a katolikus családokban mégis több a gyerekek, mint máshol, és bármennyire takarékosan bánnak is az erőforrásokkal, több ember mégiscsak többet fogyaszt. Ha tehát az egyház igazán

Ez az írás folytatódik a 4. oldalon!

DECEMBER

December hagyományos magyar neve Karácsony hava. A hónap jeles szentje **Szent János apostol és evangélista.**

Az Úr tanítványi köréből János kiemelkedő személyiség: Péter után ő a legfontosabb az apostolok közül. Teológiai gondolkodása Szent Páléhoz fogható.

A négy evangélista közül az ő szimbóluma a sas, melynek szárnyalása jól kifejezi János sajátságait. A negyedik evangéliumban csak úgy szerepel, mint a „tanítvány, akit Jézus szeretett”, ezt a jelzót a tanítványok közül rajta kívül senki sem viselte. János Péterrel és Jakabbal együtt kiemelkedett az apostolok köréből. Ők hárman alkotják azt a legszűkebb kört az Úr körül, akik vele lehettek a kiváltságos pillanatokban: a színeváltozás hegyén, Jairus házában, és az Olajfák hegyén a vérrel verítékezőskor. Az utolsó vacsorán ő hajtja Jézus keblére a fejét, ő ér oda elsőként húsvét vasárnapjának reggelén az üres sírhoz.

János születési ideje bizonytalan: 10 körül született, tehát Krisztus nyilvános működése idején valóban nagyon fiatal volt. Élete utolsó időszakáról is kevés a történelmileg bizonyított ismeretünk. Sőt

a történeti forrásokban megjelenik egy János nevű presbiter alakja, akiről nem lehet bizonyosan megállapítani, hogy azonos-e az apostollal, vagy egy másik személyt takar a név. A hagyomány azt mondja, hogy János Efezusban halt meg 100 körül.

Testvérével Jakabbal együtt halász volt, mikor az Úr szava elszólította. Tehát nem egy puha elkényeztetett fiút kell elképzelnünk. Jézus testvérével együtt a „mennydörgés fainak” nevezi őket.

Egy napon ez a két tanítvány áll oda Jézus elé. Kérik, hogy egyikük jobbján, másikuk balján kapjon helyet Isten országában. Ugyan még nem tudják, hogy ez a szenvedés útja, de a következményekkel nem számol-

va hajlandók követni Urukát, és vele együtt inni a szenvedések kelyhéből. A szeretett tanítvány követte Mesterét végig a keresztúton. Ott állt a kereszt alatt is, Mária mellett, akit Jézus kedves tanítványára bízott.

Élete további folyásáról kevés a megbízható adat. Feltehetőleg a zsidó háború kitörésekor - Jeruzsálem és a templom pusztulása után - Efezusban telepedett meg.

Ünnepét a nyugati egyházban a 6. század óta, december 27-én ülik. ▶

▶ Néhány hagyomány az életéből:
„A Szűzanya halála és mennybevitel után János Efezusba költözött, és atyja lett ennek a nagy kikötővárosnak, ahol Pál apostol és annak tanítványa, Timóteus működött. Ebben a városban találkozott János a császár keresztényüldöző gőpezetével.

Az öreg apostolt is elfogták, és bírói ítélet alapján Rómába vitték Domatianus császár (81-96) elé. Rómában halálos ítéletet hoztak ellene, s kivégzés módjául azt határozták, hogy egy forró olajjal teli üstbe kell dobni. A Porta Latina mellett tehát fölfűtötték az üstöt és beledobták az apostolt, de János, aki a tanítványok közül egyedül szenvedte végig Mesterével a keresztthalál kínjait, sértetlenül lépett ki a gyilkos für-

dőből. Akkor méregkelyhet itattak vele, s mivel az sem ártott neki, Pathmosz szigetére száműzték.

Amikor Domatianus császár meghalt, János visszatérhetett Efezusba. A városba érve épp egy Drusiant nevű asszonyt temettek, aki nagyon sok jót tett, ezért sokan siratták. Életében sokszor mondogatta, hogy szeretné megérni az apostol visszatérését. János megkérte a halottvivőket, hogy álljanak meg, tegyék le a hordágyat és bontsák ki pólyaiból a halottat. Ezután Jézus nevében parancsolt neki, hogy keljen föl, és Drusiant úgy ébredt, mintha mély álmából térne magához.”

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009. K. E.

▶ A 2. oldalon kezdődött írás folytatása

törődne a környezettel, azt kellene mondania, hogy ne szüljetekek annyi gyermeket.” – Nos, ez az a pont, ahol eltér egymástól az egyház és a világ környezetvédő szemlélete.

Az egyház nem pusztán erőforrás-fogyasztónak tekinti az embert, hanem kimondja, hogy minden megszülető élet korlátlan lehetőségeket rejt, és a személy értéke összemérhetetlen az ökológiai lábnyomával. Világosan látja azt is, hogy a népességnövekedés nem egyenesen arányos a fogyasztással – hiszen ki tudja, nem éppen egy család hetedik gyermeke fogja-e forradalmasítani a napenergia-technológiát?

A világ aggodalma, hogy a „túl sok ember” megissza a vizet és feleslegesen bolygót, természetes emberi reakció. Ám ebből ma sokaknál egy szeretet nélküli, reménytelen világszemlélet fakad, amely már-már nem is tekinti embernek a má-

sik embert. Érdemes azonban megfigyelni, hogy saját magát vagy szeretteit senki sem sorolja a világ „főlös” népességéhez. Akit ismer, arról tudja, hogy a világ szegényebb lenne nélküle – ökológiai lábnyomától függetlenül. Vagyis szerettei esetében mindenki úgy gondolkozik, mint az egyház.

Isten egyháza e kérdésben is tisztán lát. Előbb tanította a környezetvédelmet, mint hogy e kifejezés megszületett volna, és egyfolytában olyan életre buzdít, ami magától vezet oda, hogy az ember kevesebbet fogyaszt és kevesebbet pazarol.

Az egyház és a világ környezetvédelme között egyetlen döntő különbség van: az egyház tanítása a szereteten alapszik. Ezért azt mondja minden egyes embernek, a megszületettnek éppúgy, mint a még meg nem születettnek: „Örülünk neked. Szeretünk téged. És érsz annyit, mint az erőforrások, amelyeket életed során felhasználsz.”

Forrás: ncregister.com – Magyar Kurír

N. Gy.

RORÁTE

Apró gyertyalángok sora fogadott minden hajnalban, mikor hat óra előtt pár perccel beléptem a templomba. Álmosan pislogtak, akárcsak a hívek, s arra áldozták rövidke életüket, hogy fényt adjanak nekünk, míg Isten ígését hallgatjuk.

Évek óta hozzátartozik nálam az adventhez, hogy a lehető legtöbb rorátén részt veszek. Szeretem ezt a hagyományt, mert erőt ad, hogy így indítom a napomat. Egyszer elmeséltem Zsolt atyának, hogy úgy érzem, nem tudok figyelni hajnalban se az evangéliumra, se a prédikációra, és így olyan furcsának tűnik az egész: miért megyek misére, ha nem vagyok képes figyelni, befogadni az üzenetét? Atyó erre azt mondta, hogy nagyon ritka eset az, mikor a prédikáció megragad az ember tudatában, nagyon ritkán és nagyon kevésre emlékeznek belőle a hívek. Esetleg egy-két mondatra, melyről úgy érzik, nekik szólt, de nem többre. Azonban ennek ellenére az evangélium és a prédikáció átmossa a szíveket, s a tanítás talán úgy épül be mindennapjainkba, hogy észre sem vesszük. A szöveget értelmünk nem jegyzi meg, de szívünkben nyomot hagy a mondanivalója.

Tavaly az atyák ellátogattak egy-egy roráte idejére egymás plébániáira, hogy az egység érzését erősítsék, s ezt idén is megtették. Most azonban minden héten egy nap volt erre kijelölve, így szerdánként hallgathattuk a vendég-atyák prédikációit, gondolataikat az efezusi levélről.

Másik, új különlegessége volt a miséknek Mahi atya. Több rorátét is tartott nekünk, s meg kellett állapítanunk, hogy nagyon sokat fejlődött magyar nyelvtudása. Viccesen hangzik, de mindig valamiféle örömteli büszkeséget érzek, mikor hallom őt magyarul beszélni – főleg olyankor, mikor nem egy betanult szöveget mond, hanem például a téli szünetről beszélgetünk. Azt hiszem, minél jobban megy neki a magyar, annál inkább érezzük, hogy hozzánk tartozik, és ez nagyon jó.

Mise után mindenkit szívesen vártunk egy közös reggelire, zsíros vagy nutellás kenyérré (ízlés szerint) és egy-két bögre teára, mielőtt mindenki – szívében az újonnan tanultakat ízlelgetve – el nem indult, hogy aznapi feladatát Isten nevében és segítségével teljesítse.

N. E.

- Idén is van gyertyfényes

RORÁTÉNK.

Idén is szaporázhatjuk lépéseinket hajnalonta a templom felé. Idén is megilletődünk minden alkalommal, amikor a félhomályos templomba belépünk.

Idén is tematikusak a szentbeszédék: Szent Pál Efezusiakhoz írt levelét elmélkedjük végig Zsolt atya segítségével. Idén is van megjelentés-nap: ilyenkor egy környező plébániához tartozó atya misézik nálunk. És persze idén is van zsíros és nutellás kenyér, sőt az idén finom házi lekvár is bővíti a kínálatot.

Az idén is lesz karácsony: mégis minden ismétlődés ellenére az idei karácsonyra idei módon készülünk. Van ebben valami csodálatos: tudjuk, hogy eljön az advent és eljön a karácsony, és minden évben vágyunk rá, hogy lelkünk megtisztuljon, mire ismét megszületik az Üdvözítő. Add Istenünk, hogy megtisztul lélekkel, őszinte szeretettel találkozzunk Veled az idén (is)!

FALEVELEK – ELTŰNŐBEN

December 3-án sok szorgos kész rendbe tette a templomkertet. A feladat komoly

munka, a megtisztított kert látványos változást mutat, a hangulat pedig derűs: mikor lehet máskor elsüllyedni az avarban, neki-futásból beleugrani az őszi falevlekbe, és mikor máskor örülnek az anyukák csupa-pizok-gyerekeiknek. Mivel közismert tény, hogy munkában megéhezik-megszomjazik az ember: hát adatott enni- és innivaló is. Finom lángos és meleg tea tette otthonossá a munkát.

Köszönet mindenkinek, aki segített a takarításban.

- Adventi szombatokon

TAIZÉI IMAÓRÁKAT

tartottunk. Évről évre kicsit többen vagyunk ezeken az alkalmakon. A meghittség, csendes ima, elmélkedés – így foglalkozhatnánk össze ezeket az alkalmakat. Jól esik a lelkünknek a készülődés, jól esik a

csendben, csendesen készülődés – olyan kevésszer élhetjük ezt meg!

● Szép hagyományunk az

ADVENTI KONCERT.

A templomi felnőttkórus és az immár *Angyali hangok* nevet viselő egykori gyermekkórus összefogásával zene és irodalom mellett hangolhattuk lelkünket a közelgő ünnepre. Egy-egy ilyen műsor elkészüléséhez sok ember sok-sok munkája és ideje szükséges. Köszönjük.

● A hagyományos, Karitászs által szervezett

KARÁCSONYI VÁSÁR

kicsit megújulva mutatkozott be az idén. A szentmise után a templomkertben felállított asztalokon lehetett vásárolni: voltak gyönyörű kerámiák, érdekes és értékes könyvek, gyermekek által készített képeslapok, mézeskalácsok, de volt házi készítésű lekvár. Ki így, ki úgy járult hozzá ehhez a nemes célhoz: hiszen a bevételből a plé-

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐ

☞ **Papp-Hamar László**

születési dátum: 2010. március 12.

keresztezés ideje: 2011. december 11.

TEMETÉSEK

† **Csókás Izabella**

születési év: 2011

temetés ideje: 2011. december 2.

† **Szegvári Antal**

születési év: 1930

temetés ideje: 2011. december 2.

bániánkhoz tartozó vagy közelünkben élő rászorulókat támogatjuk.

TÉLI TÚRA A BÜKKBEN

2011. december 10.

Szombat reggel tizenhárman gyülekeztünk a templom mellett, és három kocsival elindultunk a Bükkbe. Szerencsésen megérkeztünk Cserépváraljára, ahol kívülről megtekintettük a barlanglakásokat, majd kezdetét vette a túra. Itt már *Viola Zsolt* volt a vezetőnk. Tőle sok érdekes dolgot megtudhattunk a kaptárkövekről. A kirándulásunk célja ugyanis ezek megkeresése és megtekintése volt. Nagy méretű, magas kövek, amelyeknek oldalában emberi munka következtében bemélyedések láthatók. Ennek az érdekes természeti jelenségnek a funkciójáról megoszlanak a vélemények. Az egyik feltételezés szerint temetkezési helyként szolgált, illetve pogány szertartásoknál oltárkönek használhatták. De talán az áll legközelebb a valósághoz, hogy méhkaptárnak készültek.

Rövid séta után meg is találtuk az első kaptárkövet, amely kb. 10–13 m magas volt és 20–25 apró fülke volt rajta.

Ezek után könnyed tempóban haladtunk tovább, és lehetőség nyílt beszélgetésre azokkal a „túratársakkal” is, akiket látásból már ismertünk, de komolyabb kapcsolatteremtésre eddig nem volt lehetőségünk.

Az út során megmászunk egy-két kisebb emelkedőt, és nagyon jóleső érzés volt kifújni magunkat, amikor felértünk a dombtetőre.

Bogácsra érve rövid pihenőt tartottunk a falu templománál, majd elfogyasztottuk ebédünket, és indultunk a milleneumi kilátóhoz.

A túránkat közös imával fejeztük be, majd este 7 óra körül jóleső fáradtsággal érkeztünk haza.

A Bükk-alja természeti és építészeti látványából csak egy kis ízelítőt kaptunk, de jó volt rácsodálkozni ezekre a szépségekre. Azt gondolom érdemes lesz ide visszajönni, de akinek erre nincs, lehetősége annak javaslom a Bükkaljai Kőút weboldal megtekintését, és utána biztosan megpróbál eljönni velünk a következő túrára.

Köszönjük, és várjuk a következő túrát.

B. K.

REJTVÉNY

A háromkirályok ajándékkal kedveskedtek Jézusnak: aranyat, tömjént és mirhát vittek neki. De mik is valójában ezek az ajándékok? Bibliai növényekkel és származékaikkal ismerkedhetünk a következő rejtvényben. A feladat a keretben felsorolt növények és meghatározásaik összekapcsolása. Aki biztosra szeretne menni, az a Szentírás megfelelő helyein segítséget kaphat.

1. ÁLOÉ
2. IZSÓP
3. MIRHA
4. SÁFRÁNY
5. TÖMJÉN
6. ÜRÖM

A)

Húsos, pozsgás tüskésen fogazott levelű, fás törzsű növény. Levélhórnálban fűrtben hozza a virágzatát, amely rendkívül illatos. Maga a növény a gyógyászatilag értékes gyantát szolgáltat, a halottbalzsamozásnak is fontos kelléke (Jn 19,39).

B)

Ez a nagyjából fél méteresre növő, lila vagy kék virágot hozó növény elsősorban a Páskára vonatkozó rendelkezésekben jelenik meg. S valóban, a bárány- és birka-húsok egyik kiváló fűszere mind a mai napig, s teája vértisztító hatását (Zsolt 51,9)

C)

A templomi füstölőknek volt állandó részese, de Jézus korában az otthonaikat és ruháikat is szívesen illatosították ezzel az izraeli nők. Erős sárga színét ruha- és ételfestésre használták (Én 4,14)

D)

A kicsi, tüskés fa az olajbogyóhoz hasonlatos gyümölcsöt terem. Mézgjája keserű ízű a fa törzséből és ágaiból válik ki, mégpedig magától. Kenetként alkalmazva sebgyógyító szerként is használták, mivel fertőtlenítő, szöveterősítő és sebforrasztó hatású. (Esz 2,12)

E)

A fűszerszagúak rendjébe, a balzsamfafélék családjába tartozó, Északkelet Afrikában és Délnyugati Ázsiában honos egyes Boswellia-fák kérgéből kivont – főként templomokban – füstölőszerűen használt mézgság gyanta. Elsősorban gyantát, mézgságot és 4,5–7%-ban illóolajat tartalmaz. Színe halványsárga, néha vöröses, felszíne lisztes, illata enyhén balzsamos, hevítve fűszeres illatot fejleszt. (Jel 5,8)

F)

Az őszirózsafélék családjába tartozó növényfajta. A virágok kétivarúak, a fészekvirágzat kicsi (alig 5 mm), gömbös, vagy tojásdad. A virágokat szél porozza. A pollenszemek nyújtott ellipszoid vagy gömbszerű alakúak. Pollenje az egyik leg-erősebb allergén. (Péld 5, 4)

A megfejtéseket **2011. január 20-ig** kérjük eljuttatni a mustarmag18@yahoo.com elektronikus postafiókra vagy a plébániára.

Előző havi rejtvényünkre ismét sok megfejtés érkezett. Nyerteseink: *Tar Marika, Kovács Ernő, Gálos Imre*. Szívvel gratulálunk, nyereményeiket hamarosan kézbesítjük.

A FÉRFIKÖR PANNONHALMÁN

2011. november 25–26.

Nos, kedves Testvérek, kis plébániánk férfiköre nem tétlenkedik, így november utolsó hétvégéje sem telt esemény nélkül.

Knáb Józsi barátunk egy korábbi alkalommal kezdeményezte ugyanis, hogy jó kis kirándulással színesebbé tehetnénk közösségünk életét, valamint ismereteinket is bővíthetnénk – például a bencés rendről, egy kis lelki elmélyüléssel, meg ilyesmi. Legyen hát a cél mondjuk: Pannonhalma. Világos, hogy azonnal le akartuk szavazni, és már lendültek is a kezek lefelé fordított hüvelyujjakkal, mire hozzátette kiegészítésként, lenne ott nagy feladat, munka is. Segítség kéne az apátnak, megköstolni boraikat, vajh' jók-e még. Lendült kezek mentek át hajsimitásba és fejbakarásba, majd töprengő tekin-

tetek és kínosan hosszas 2-3 másodperces mérlegelés után döntöttünk.

Így kerültünk három autó segítségével pénteken, késő délután pannonhalmi szálláshelyünkre, az apátság vendégházába. Otthonról hozott elemóziánkat bedobtuk a közösbe, és egy asztal mellett megvacsoráztunk. A lakhelyünkről – ami a domb aljában húzódott – gyalog bandukoltunk fel a monostor épületéhez, ami kiváló, vidám esti séta volt a sötétben. Egy sajátos hangulatú misén vettünk részt a kolostor kápolnájában, öreg, vastag falak között békességet és nyugalmat sugárzó időse és fiatal szerzetesekkel, apácákkal. Visszasétáltunk az apátság új, korszerű borüzemébe, ami félúton helyezkedett el a szálláshoz, melyet nagyon okosan és ügyesen építettek meg,

besüllyesztve a domboldalba. Egy ott dolgozó fiatal, kedves hölgy vezetett végig minket a hatalmas, rozsdamentes tartályok és gépek között a borospincéig, bemutatva a borászat egyedi, ötletes megoldásait. Itt már többen sejtettük, mekkora munka vár ránk, de nem hátráltunk meg, különben is, ugye Zsolt és Mahi is velünk volt. Az egyre jobb hangulatú borkóstoló végén világosan láttuk, a riadalom felesleges volt, a borok teljesen rendben vannak. Biztonság kedvéért hazafele vettünk egy pár palackkal, azokból az évjáratokból, ahol esetleg egy kis bizonytalanság merült fel, és megér még egy otthoni ellenőrzést az ügy. Vitathatatlan, munka után jól esett az alvás.

Másnap reggeli után megnéztünk egy rövid bemutató filmet a magyar-

országi bencésekről a vendégház közösségi termében, majd Ambrus atya részletes idegenvezetésével megtekintettük az apátságot. Láttuk a felújítási munkák alatt álló, középkori részeket is tartalmazó bazilikát és altemplomot, a középkori quadrumot, a gyönyörű, kb. 400000 kötetes könyvtárat és az iskolát, ahol Knáb József testvérünk is tanult, és az alkalmat megragadva, tiszteletünket tettük kiváló érettségi tablóképe előtt. Finom ebédünket az újonnan épült modern, üvegfalú apátsági étteremben költöttük el, miközben a környék csodálatos panorámája tárult eléink. Ebéd után egy rövid vezető arborétumi séta után, remek élményekkel feltöltődve tértünk vissza Budapestre.

Ki nem hiszi, járjon utána. B. Sz.

BESZÉLGETÉS NAGYCSALÁDOS ÉDESANYÁKKAL

Magyarországon egyre kevesebb gyermek születik: reprodukciós válságról beszélhetünk, hiszen évről évre kevesebben születnek, mint ahányan meghalnak. Hazánkban ma 20 fiatalnak 13 gyermeke születik, pedig ha megkérdezzük a magyar fiatalokat, az derül ki: 20 fiatal 23 gyereket szeretne. Persze, ha végigtekintünk egy fél tízes szentmisén, szinte alig hihetőek a fenti adatok. Vajon min múlik az, hogy belevágunk-e a nagycsaládos létbe vagy sem? Beszélgetőtársaim olyan, a közösségünkhöz tartozó édesanyák, akik 4–6 gyermeket nevelnek/neveltek fel. Mindannyian dolgoznak is anyai hivatásuk mellett: *Knáb Mariann, Kollányi Judit, Nemcsics Márta*.

Mosoly került az arcunkra, amikor a konyhaasztalt körülülve beszélgettünk a plébánián. Mehetünk volna máshová is, de nagy háztartást vezető anyukákként talán legmagabiztosabban épp a konyhában mozogunk, talán sokunk tapasztalata is az, hogy itt igazi jó beszélgetések folyhatnak.

■ **A házasságok nem a nagycsaláddal kezdődnek. A gyerekek száma fokozatosan növekszik a családban. Nálatok milyen út vezetett a nagycsalád felé?**

Mariann: Mindig páros számú gyereket szerettem volna, inkább négyet, mint kettőt. Gyerekként a húgom mellé mindig szerettem volna még testót.

Judit: Nagymamám hatan voltak, és mindig örömmel beszélt a családjáról, férjemék hárman voltak. Nekem egy testvérem van, mindig sajnáltam, hogy csak

kettőn vagyunk. Mindig több testvérről ábrándoztam. Nagymamám, akire mindig nagy szeretettel néztem, és akire mindig felnéztem, aktívan dolgozó értelmiségi nő volt (matematika-ábrázoló geometria szakos tanár, Prágában csehül végezte magyarként az egyetemet), négy gyermeket szült és mindemellett kiváló háziasszony. Ő mint példakép állt előttem.

Márta: Anyira vágytam arra, hogy legyen még testvérem. Mi is ketten voltunk. A környezetemben azért voltak nagycsaládokat, és az, amit ott láttam, nagyon rokonszenves volt. Akkor elhatároztam, hogy majd én is ilyen leszek, csak nálam majd nagyobb rend lesz. Persze az idő mást igazol. ☺

■ **Úgy látszik a saját „túl kevés testvérem van” tapasztalat nagyon fontos, nekem is csak egy – ráadásul csaknem 7 évvel fiatalabb – öcsém van. De hogyan reagált a tágabb család az újabb és újabb gyerekek érkezésére?**

Judit: A környezet először aggodalommal szemlélte a szaporulatot. Azzal a féltő kérdéssel, hogy vajon a világra hozott gyermekek felneveléséhez lesz-e elegendő erő. Az a bölcs megfontolás rejtőzött emögött a félelem mögött, hogy a gyerekeket nem csak világra hozni kell, hanem tisztességes, erkölcsös életre fel is kell nevelni őket. Azért nem csak az aggodalomról szeretnék beszélni. Szüleink nagy örömmel fogadták a gyerekeket. De a tágabb család is örült nekik: pl. az én keresztanyámnak nem volt

saját gyereke, kicsit sajátjaként is szeretta a gyerekeinket. A nagyszülők úgy is kimutatták a szeretetüket, hogy, ha tudtak, akkor segítettek.

A kezdeti aggodalmuk azért nem volt teljesen alaptalan: amikor fiatalon nagyon beteg voltam, akkor azt mondták az orvosok, hogy nekem soha nem lehet gyerekem, ha pedig mégis lesz, akkor komoly eséllyel genetikai károsodással születhet. Én ezt az akkor még csak leendő férjemnek is elmondtam, de ő azt válaszolta, azok a gyerekek, akik születnek, azok a mi gyerekeink. Úgy fogjuk őket szeretni, amilyenek lesznek. Ezért utasítottam vissza a kötelező genetikai vizsgálatot is. Hála Istennek egészségesnek születtek. A testvérek mindig várták a következő testvért, de később azért át kellett esni persze egy kis féltékenységen is, hiszen a nagyobbak rá kellett döbbernie arra, milyen lemondást követel tőle a kisebb testvér érkezése. (Ez persze, mint tudjuk, soha nem hátrányukra van.)

Mariann: A szüleink minden unokának örültek, bár a kicsik születésénél volt azért aggodalom: nem a gyerekek érkezése miatt, hanem az ikerterhesség ismeretlenségétől való félelem volt ez, hogy minden rendben lesz-e a szülésnél, a gyerekek egészségesek lesznek-e. Szülői támogatásra mindig számíthattunk. Amikor a gyerekek kicsik voltak, Józsi akkor még rendszeresen heteket Németországban dolgozott, és amikor külföldön volt, akkor sohasem maradtam egyedül. Valaki mindig feljött a szülők közül, hogy segítsen,

A gyerekeknek csak a végén mertük elárulni, hogy kettő baba fog születni, és ők már akkor eldöntötték, hogy melyik gyerek kinek a babája. Örültek a testvéreknek. Andris például énekelve altatta a kicsiket.

Márti: A természetes öröm mellett minden gyerek azért valahogy megszenvedti

a többiek születését: volt, hogy nem tudtam elmenni az anyák napjára vagy karácsonyi ünnepségre. De azért, bízom benne, hogy ezek inkább csak nekem fájnak mára már.

■ ***Emlékszem, amikor kicsik voltak a gyerekeim metrón, buszon, utcán valahogy csodabogárnak számítottunk. Ritkán mentek el szó nélkül mellettünk az emberek. Ti mit tapasztaltatok a tágabb környezetekben?***

Mariann: A tágabb ismeretségi körben gyakran hallani: „Milyen bátrak vagytok!”. Máig ezt tapasztalom: az emberek egy része azt mondja, hogy milyen szép, mások meg szinte megrökönyödnek.

Judit: A környezet részéről szinte egyértelmű a reakció: „Micsoda bátorság ez, a mai világban!” Volt olyan néni a villamoson, akinek a saját meg nem szült gyermekei jutottak eszébe. Vágyakozóan foglalta szavakba, mennyire irigyli, hogy nálunk világra jöttek a gyerekek.

Márti: Ahol eddig laktunk, mindenütt született kistestvér. Fiatal kolléganőim közül férjhez mentek és gyereket vállaltak a nálunk tett látogatás után. Azt hiszem, a gyerekeink látványa az, ami meggyőző erejű. Mások imát kértek tőlünk gyermekáldásért (Heller Zsuzsi, Molnár Rózsika néni féle imacsoport ezt rendszeresen teszi). Valahol hallottam, hogy hiányoznak a testvéreknek a meg nem született gyermekek. Gyászolják őket, még akkor is, ha nem is tudtak róluk.

Mariann: Andris és Isti között 15 hónap van. Andris sírós volt éjszakánként. Akkortól lett nyugodt, amikor egy szobába kerültek a testvérével. Mindig úgy éreztem, hogy hiányzott neki egy társ.

■ ***Azt hiszem, minden nagycsalád a lehetőség kihagyására is emlékezteti azokat, akik látják őket. Talán jelek is vagyunk a*** ▶

▶ **világban. Derűs jelek, még a nehézségek ellenére is. De miért is éri meg?**

Judit: Szerintem a legnagyobb ajándék, amit egy szülő adhat a gyermekének, az a testvér. Az élet rendje is ezt diktálja, hiszen, ha a természet jól működik, akkor a szülők mennek el először. Akinek testvére van, nem marad egyedül. De a másokkal való osztozást sem tudja máshogy megtanulni egy gyermek, mint azzal, ha testvére van. Ez pedig a szocializációban is nagy szerepet játszik. Egész életünk során osztozunk és osztoznunk kell másokkal.

Márti: Az első, amit/akit a testvérek megosztanak egymással: az anyai szeretet. Fel-tűnt már nektek, mennyire szép a magyar szó erre a rokoni kapcsolatra? Testvér. Test és vér. Még az oltár is eszünkbe juthat. Az oltár, ahol jelen van Krisztus test és vér formájában.

Judit: Manapság leginkább a kényelem-szeretet gátolja meg az embereket abban, hogy nagycsaládot vállaljanak, valamint a házassági kapcsolatok elbizonytalanodása, hiánya.

■ **A nagycsaládos élet persze több felelősséggel, több munkával jár. De az osztozás az elvégzendő feladatokban is jelentkezik, nem?**

Márti: Mára azt élem meg, hogy a gyerekek nagyon sokat segítenek, kivesznek dolgokat a kezemből. Az egyik tortát süt, a másik, mosogat, mos, takarít. Fura érzés szembesülni azzal, hogy eddig ezt mind

én csináltam. Meg kell jegyeznem, hogy a gyermeknevelésben nagy segítséget jelentett, jelent a mindenkori hitoktatás és hitgyakorlat és a hasonló családok támogató példája, az iskola szellemisége.

Mariann: Azt látom, hogy ott, ahol több a feladat, a gyerekek egyszerűen kreatívab-bak lesznek. Látják, hogy a szülők is min-dent megtesznek, ők is részesei akarnak lenni ennek.

Judit: Talán a kisebb családban felnövő gyerekek lehetőséget sem kapnak erre. Az anyukának ki kell élni a gondoskodási igé-nyét, mindent annak az egyetlen gyermek-nek kell megkapnia: a gyerek meg önállót-lanabbá válik.

Mariann: A nagyobbak kezdik elérni azt a kort, amikor nem épp a legkönnyebb velük. Akinek egy van, az ilyenkor nagyon el tud keseredni, csalódik a saját gyerekében. Nekem van hová nézni a nehezebb pillana-tokban, erőt lehet meríteni a többiekből.

Márti: Amikor fiatalabb voltam, akkor jobban zavart, hogy mi mindennek nem tudok eleget tenni, sokat kiabáltam a gyere-kekkel. Az utóbbi időben kezdek megér-ni arra, hogy a legnagyobb öröm, ha kör-be tudok járni közöttük, mindenkire időt fordítani. Inkább legyen velük szeretetteljes kipihent, ez fontosabb.

■ **Azért nagycsaládos anyukaként nem csak otthon létezünk. Mindannyian dolgozunk is. Össze lehet egyeztetni a feladatokat?**

**KARÁCSONYI
GYÓNÁSI
ALKALOM:**

**December 22-én este 6–8 óráig
Czap Zsolt és Varjú Imre atyák
gyóntatnak a templomban.**

Készüljünk így is Karácsonyra!

Judit: Az, hogy valakinek sok gyereke van, nem jelenti azt, hogy kívül kell kerülnie a társadalom vérkeringéséből. Ha kívül kerül, az meg is bosszulja magát. Őseink is dolgoztak a gyerekek mellett. Mára kicsit átrendeződtek a családfenntartás eszközei, sok minden kívül került az otthon kapuin, de fontos, hogy a család ebben is meg tudja állni a helyét. Ahhoz, hogy fel tudjuk nevelni a gyerekeinket, szükség van arra az egzisztenciára is, amit a munkánkkal teremtünk meg. Sok gyerek mellett túl nagy kockázat, ha egy lábon áll a család fenn tartása. A szülők munkavégzése példa is a gyermekek előtt.

Márti: Nekem jól esett visszamenni dolgozni, bár az első évek nehezek voltak, Endre nélkül lehetetlen lett volna végigcsinálni, és nem csak a munkába állást. Az otthonlétem alatt is megoldhatatlan volt a háztartásvezetésnek az a foka, amivel elégedett lettem volna. Miért is vagyok akkor itthon, ha nem tudom ezt tökéletesen vinni, a család úgy sincs otthon napközben. ☹ A munkába állás kérdése személyiség függvénye is.

Mariann: 13 év után mentem vissza őszszel dolgozni. Nagyon jól elvoltam otthon, akár maradhattam is volna, de azt gondoltam, hogy a családtagoknak is talán jó, ha észreveszik, hogy segíteni kell.

Judit: Nálunk is osztozik mindenki a munkában: pl. a ház takarítását a fiúk végzik nagy szakértelemmel.

■ **Sok édesanya aggodalma, hogy vajon lehet-e úgy szeretni a többedik gyermeket is, mint az elsőt. Ti hogy voltatok/vagytok ezzel?**

Judit: Az első gyerek után mindenkinél megjelenik a kérdés: vajon átélhető ez az öröm, ez a szeretet még egyszer? Én meg is kérdeztem az anyukámat, hogy fogom-e majd tudni ugyanannyira szeretni a második gyermekemet, mint az elsőt. Megnyugtattott.

Márti: Úgy érzem, minden gyereknek megvan a maga szerepe, és feladata a családi közösség „kohéziójában”, összetartásában. Az elsőszülöttnek a példamutatás. Ebben segíti őt a neki eleinte jutó különleges figyelem. Úgy is mondhatjuk: feltöltjük a tankját erre a nagy feladatra.

Judit: Minden gyerek teljesen más szint hoz az életbe. Már a fogantatásától kezdve más az ő élete, mint az előző gyerekéké. És ezt az anya érzi is, össze sem hasonlítja őket, már az anyaméhben sem. Egyforma mértékkel, de más módon szereti őket. A szeretet, ha szétosztjuk, nem elfogy, hanem megsokszorozódik.

■ **A gyerekeim azt mondták, hogy a legjobb, ami történt velük az életben az az, hogy vannak testvéreik Egy-két zárómondatban hogyan foglalnátok össze a családhoz fűződő érzéseiteket, gondolataitokat?**

Judit: Nem tudok mondani olyan boldogságot, mint ami a gyerekeink létehez mérhető. A gyerek hihetetlenül megerősíti két ember kapcsolatát is.

Mariann: Gyerekeink szerint azért jó nagycsaládosnak lenni, mert mindig van játszótársuk. Négyen már vígan fociznak, társasoznak és persze van kivel veszekedniük is. A család bővülésével a teendő is egyre több, és sokan nem hiszik el, de az öröm, a boldogságérzet is hatványozódik. Azt kívánom minél többen tapasztalják ezt meg!

Márti: Nekem mindig az volt az érzésem, hogy ez annyira szép, hogy ebből nem elég egy. Egy gyerek lényét, életét megálmodhatom elgondolhatom, beletehetek mindent, amire vágyom, hogy olyan legyen, amilyenek én akartam. De a gyermek még akkor is titok. S akik nem születnek meg, azok mind olyan titkok maradnak, akiket megkaphattunk volna.

N. Gy.

VISSZATEKINTŐ

ADVENTI IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ

Minden idők legaktuálisabb cikkét publikáljuk az ADIT-ről szóló beszámolóinkban: az Adventi Ifjúsági Találkozó december 15-én este zajlott a Soroksár-Újtelepi Plébánián.

Mivel épp lapzárta után voltunk, telefonon beszéltem a lelki programot követő agapé alatt néhány résztvevővel és szervezővel.

■ **Hogy érezted magad? Milyen volt az idei ADIT?**

Sára: Szuper volt. Együtt volt a közösség, örültünk egymásnak, imádkoztunk. Nehéz kiemelni valamit. Nagyon tetszettek a kreatív előadások, pl. az, amikor az örömhírt kellett átadni. Az egyik csoport úgy jelenítette meg, hogy valaki a bérmelegedésének örömhírét mondja el ismerősei és barátai körében. Meg kellett látnia, hogy nem mindenki tudott osztozni az örömeiben, mindössze egyetlen ember örült vele együtt... Ja, és nagyon jó volt a zene. Meg..., jaj nehegy elfelejtem, Bernát tanúságtétele, ahogy arról beszélt, hogy viszi be a versenysportba a hitét, hogy tudta Istent bevonnai a felkészü-

lésébe. Az első 500 m-en arra gondolt, hogy minden evezőcsapással a gonoszra mér egy ütést, a második 500-on pedig egy kelyhe volt, ami a szeretet vizével volt tele, és minden csapásnál ebből hörpintett egyet... Szép volt, ahogy megosztotta ezt velünk. És országos bajnok lett, 2000 m-en ☺. Azt is mondta, hogy a sportban Istentől kapott talentumát kamatoztatja.

Kata: Jó volt. Előadást készítettünk. A mai életre ültettük át a bibliai jeleneteket. Nekem talán az tetszett a legjobban, amikor azt adták elő, hogy egy társaság bemegy a „mekibe” (McDonald's), és ott evés előtt néhányan imádkoznak. Tanúságot tettek a hitükről, de a többiek csak kinevették őket. A bölcsek Heródes előtt bibliai rész mai változata volt ez. És persze jó volt az éneklés. És nagyon jó most itt, az agapén lenni.

Miközben Zsolt atya új riportalanyt keres, a telefonon keresztül is hallatszák a zsvaj, ami az eseményt lezáró agapét kíséri. Zsíros kenyér, tea és muffinevés közben azért marad idő egy kis telefonbeszélgetésre is. Eszterrel – a Mustármag egyik ifjúsági rovatvezetőjével – kicsit hosszabban is beszélgetek:

Eszter: A jelenetek nekem is nagyon tetszettek. Talán a legjobban az, amikor a pásztorok Jézusnál tett látogatását írták át, és végig párhuzamosan mutatták a történeteket: felolvasták a bibliai részeket, majd játszották a mai történetet, amikor valakit meghívunk egy hívő fiatalok által szervezett bála. Jó volt látni, ahogyan nem is tudták, hová kerültek, meg azt is, ahogyan ez aztán tovább dolgozott bennük. Jól érezték magukat egy olyan helyen, ahol nem gondolták volna, utána is újra meg újra eszükbe jutott.

■ Mit viszel haza?

Eszter: Talán Marci atya mondata ragadt meg bennem a legjobban: „Az életről akartunk valamit megcsillantani, de azt már nekünk kell eldönteni, hogy hagyjuk-e hogy megszülessen és világítson lelkünkben a betlehemi csillag.”

■ Miért jók ezek a találkozások?

Eszter: Azért, mert bár elviccelődünk, mégis közelebb visz minket ahhoz, ami 2000 évvel ezelőtt történt. Hisz még mindig van ember, akit be lehet fogadni, van öröm, amit meg lehet osztani, és ma is éppúgy kell döntenünk Isten mellett, mint régen.

Időközben „mikrofonközelbe” (ez jelen esetben egy mobiltelefon) kerül az egyik szervező, Dóri.

■ Mi a célja ezeknek a rendezvényeknek?

Dóri: A cél az idén is az volt, mint eddig

mindig. Tulajdonképp nem is egy cél vezet minket. Talán legjobban az szeretnénk, hogy a környező plébániák fiataljai tudjanak egymásról, ismerjék meg egymást. Jó azt látni, hogy nem csak a mi plébániánk van a világon, és talán azt is megélhetik – lehet, hogy ez túl nagy szónak hangzik, de azért mondom -, hogy az egyház közösségéhez tartoznak. Ahol mások is annak örülnek, aminek ők, mások is azt keresik, amit ők. Persze cél az adventi lelki készüllet is: az előadások, a közös elmélkedések és ami nagyon fontos, a közösségben megélt ima.

Amíg mi Dórral beszélgettünk, addig Eszter még megkérdezett néhány fiatalat arról, hogy mit visznek haza a mai estéről:

- Nono a kacsát, ami a csoportjuk lapján volt. Jólesik, hogy a részletekre is figyelnek.

- Petit az előadásban ráosztott szerepe érintette meg. Olyan gazdag férfit játszott, akinek a zsebéből ki akarják lopni a pénztárcáját. Amikor elkapja az illetőt, már lendül a keze, hogy megüsse, de közben a fejében ott a másik gondolat, hogy ezt

nem szabad, akármit is tett. Hosszan viaskodott belül, végül nem ütötte meg.

- Bernát nem szeret kiállni és beszélni, ez a tanúságtétel most mégis megerősítette, és örül,

hogy oda mert állni őszintén beszélni.

- Nórit pedig szintén az egyik jelenet fogta meg: egy hajléktalan keresett szállást, és sorra küldték el a különböző helyekről. Sokat kellett kilincselnie, míg valaki befogadta.

Ennyit sikerült megtudnom néhány beszélgetésből. Talán arra elég, hogy megérezzük: Jó helyen vannak gyerekeink, unokáink: testvéri közösségben az Isten közelében. Mindannyian erre vágyunk, azt hiszem...

N. Gy.

KÖZÖS, CSALÁDI IMÁDSÁG

KARÁCSONY ESTE

A Szentestét minden család különböző módon, a maga megszokott módján – mégis hasonlóan: imádságban köszönti, hogy a családi ünnep után a többi keresztény családdal együtt az éjféli szentmisében közösen adjon hálát Istennek. A családi imádság középpontja az Isten Fia, aki határtalan szeretetében gyermekként közénk jött.

A családi ünneplés és közös imádság szebbé tételének lehetséges módja a következő „családi liturgia”, melyet akár magányosok is elimádkozhatnak. *(Kellékek: Evangélium, 10 kis mécses vagy gyertya)*

I. IMA AZ ADVENTI KOSZORÚNÁL

Miután a család összegyűlt, meggyújtják az adventi koszorú négy gyertyáját és éneklük: *Harmatozzatok...*

II. IMA A KARÁCSONYFÁNÁL

A család az adventi koszorúval a karácsonyfa köré gyűlik. A családfő felolvassa a Szentírásból a Jézus születéséről szóló evangéliumi szakaszt: Lukács 2,1-20 (rövidebb változat: Lk 2,1-7), esetleg rövid tanítást, buzdítást mond a karácsonyról, Jézusról, az ajándékról...

III. DICSŐÍTÉS

Ének: *Dicsőség, mennyben az Istennek...*

IV. KÖNYÖRGÉSEK

Gyertyagyújtás: a 10 könyörgést a családtagok olvashatják és a gyertyákat is ők gyújthatják meg.

Családfő: Karácsony éjszakáján földre szállt az Isten – őt ünnepeljük ma este. Ő a mi megváltónk és világosságunk. Örvendező szívvel és bizalommal kérjük őt:

1. Az első gyertyát gyújtjuk meg az Atyaisten imáadására, aki úgy szeretett minket, hogy egyszülött Fiát küldte el nekünk, hogy senki el ne vesszen közülünk, hanem mind-egyikünk az üdvösségre jusson. Hogy Isten örök országába egykor mindnyájan hazaérkezzünk. Hallgass meg Urunk! *(meggyújtja a mécses)*

Kérünk Téged, hallgass meg minket!

2. A második gyertyát gyújtjuk meg a Fiúisten imáadására, aki irántunk való szeretetből a mi testvérünk lett. Nézzétek, az Isten milyen alázatos! A világosság a világba jött, hogy mindaz aki benne hisz, annak örök élete legyen. Vezess minket Urunk az örök élet teljességébe! Hallgass meg Urunk! *(meggyújtja a mécses)*

Kérünk Téged, hallgass meg minket!

3. A harmadik gyertyát gyújtjuk meg a Szentlélek imáadására. Azért testesült meg a Fiúisten, hogy nekünk adja a Szentleket. Általa vagyunk az ő testvérei és az Atya gyer-

ELŐRE-LÁTÓ: IMAHÉT A KRISZTUS-HÍVŐK EGYSÉGÉÉRT

Ahogy an évről évre ezt már megszokhattuk, 2012 januárjában (15–22.) is részt vehetünk imádságainkkal az ökumenikus imahéten. Azt, hogy melyik este hol találkozhatunk más felekezethez tartozó testvéreinkkel, később tudjuk majd meg, de lélekben már most is készülhetünk az imahét témájára – ezért közreadjuk az imahét mottójának egy részletét:

mekei. Engedd Urunk, hogy mindig a Te Lelked erejében és örömeiben éljünk! Hallgass meg Urunk! *(meggyújtja a mécses)*

Kérünk Téged, hallgass meg minket!

4. A negyedik gyertyát gyújtjuk meg a Boldogságos Szent Szűz tiszteletére, aki Isten Fiát e világra hozta, a Szentséges Isten Anyja oltalmát kérve. Hallgass meg Urunk! *(meggyújtja a mécses)*

Kérünk Téged, hallgass meg minket!

5. Az ötödik gyertyát gyújtjuk meg Szent Józsefnek, az igaz férfiúnak tiszteletére, aki a mai éjszakán Isten Szent Fiát először szólíhatta fiának. Imádkozunk, hogy Istennek mindig hűséges gyermekei maradjunk! Hallgass meg Urunk! *(meggyújtja a mécses)*

Kérünk Téged, hallgass meg minket!

6. A hatodik gyertyát gyújtjuk meg XVI. Benedek pápánkért, Péter püspökünkért és minden elöljárónkért! Imádkozva kérjünk nekik békességet. Hallgass meg Urunk! *(meggyújtja a mécses)*

Kérünk Téged, hallgass meg minket!

7. A hetedik gyertyát gyújtjuk meg egymásért, megköszönve Istennek, hogy egy családba hívott meg bennünket. Adjon a szívünkbe egymás iránt türelmet, irgalmat, békességet. Távollevő rokonainknak is adjon boldogságot. Szüleinknek, testvéreinknek, barátainknak és jötevőinknek, élőknek és holtaknak adjon örök életet! Hallgass meg Urunk! *(meggyújtja a mécses)*

Kérünk Téged, hallgass meg minket!

8. A nyolcadik gyertyát gyújtjuk meg minden keresztényért, a keleti testvérekért, a

protestáns testvérekért és mindazokért, akik Jézust üdvözítőjüknek vallják. Urunk, add meg nekik a hit útján az istenlátás boldogságát! Hallgass meg Urunk! *(meggyújtja a mécses)*

Kérünk Téged, hallgass meg minket!

9. A kilencedik gyertyát gyújtjuk meg Izrael fiaiért, hogy ők, akik egyedül várták évezredek óta a Világ Üdvösségét, a Törvényt betartva, tehát szeretetben élve felismerjék Jézusban, az ő testvérükben az élő Isten Fiát, mire dicsőségben újra eljön. Hallgass meg Urunk! *(meggyújtja a mécses)*

Kérünk Téged, hallgass meg minket!

10. A tizedik gyertyát gyújtjuk meg mai vacsorának örömeire, mely már előre jelzi azt a másik asztalt és mennyei lakomát, melyre meghívásunk van Krisztus Urunk által. Hogy mindannyian asztalodhoz ülhessünk Isten Országában. Hallgass meg Urunk! *(meggyújtja a mécses)*

Kérünk Téged, hallgass meg minket!

Családfő: Urunk, Jézus Krisztus! Te az Atya akaratából emberré lettél, és köztünk laktál, hogy megoszd velünk az emberi élet örömeit, gondjait, bánatát. Megtestesülésed szent titkára kérünk, segíts most veled együtt úgy élnünk, hogy egykor veled legyünk az örök dicsőségben is. Aki él és uralkodik mindörökkön-örökké. Ámen.

V. EGYMÁS KÖSZÖNTÉSE

A családtagok boldog ünnepet kívánnak egymásnak, énekelnek *(Pásztorok, pásztorok, Istengyermekek, Fel nagy örömeire és más karácsonyi énekeket...)*, majd megajándékozzák egymást.

„Nos, titkot közlök veletek: Nem halunk ugyan meg mindnyájan, de mindnyájan elváltozunk ... a végső harsonaszóra. Amikor az megszólal, a halottak feltámadnak a romlatlanságra, mi pedig elváltozunk. ... Amikor a romlandó magára ölti a romlatlanságot, a halandó a halhatatlanságot, akkor teljesedik az Írás szava:

A győzelem elnyelte a halált. Halál, hol a te győzelmed? Halál, hol a te fullánkod? A halál fullánkjára a bűn, a bűn ereje pedig a törvény. De legyen hála Istennek, mert ő győzelemre segít minket, Jézus Krisztus, a mi Urunk által. Legyetek tehát álhatalosak és kitartók, szeretett testvéreim!”

A teljes mottó megtalálható: 1Kor 15,51-58

HIRDETÉSEINK

KARÁCSONYI MISEREND:

- **december 24. szombat, Szenteste:** délután 4 órakor pásztorjáték, éjjel ½12 órakor templomunk énekarának karácsonyi zenés, verses áhítata. Éjfélkor karácsonyi ünnepi szentmise;
- **december 25. vasárnap, Jézus születése, Karácsony ünnepe:** ½8 óra pásztorok miséje, ½10 óra ünnepi szentmise, 18 óra szentmise;
- **december 26. hétfő, Karácsony másodnapja:** ½8 óra szentmise, ½10 óra ünnepi szentmise;
- **december 31. szombat, Szent Szilveszter pápa emléknapja:** 18 óra évvégi hálaadó ünnepi szentmise, Te Deum;
- **2012. január 1. vasárnap, Szűz Mária Isten anyja (Újév), parancsolt ünnep:** ½8 óra szentmise, ½10 óra ünnepi szentmise, 18 óra szentmise.

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

- **december 22. csütörtök:** 18–20 óráig gyóntatás a templomban (gyóntató atyák: Czap Zsolt atya, Varjú Imre atya);
- **december 26. hétfő:** 24 órás szentségimádás;
- **január 8. vasárnap:** a 18 órai szentmisen visszatekintés az előző évre – utána: Felidéző – képes-zenés visszatekintés plébániánk 2011. évi életére;
- **január 13. péntek:** fatimai imaest a Kertvárosi Szent Margit Plébánián – 17 órától rózsafüzér, majd szentmise;
- **január 15–22.:** Ökumenikus imahét;
- **január 22. vasárnap:** 16 órakor a Rózsafüzér Társulat találkozója a plébánián;
- **január 23. hétfő:** 24 órás szentségimádás.

KÖZÖSSÉGI ESEMÉNYEK

- **december 20. kedd:** 19 órakor férfikör a plébánián;
- **december 28–január 1.:** Taizéi találkozó, Berlin;

- **január 9. vasárnap,** 15 óra: Dokumentumfilm-klub a plébánián.
- **január 6. péntek:** este 8 órakor Családfrissítő a plébánián – Téma: Gyermeknevelés, előadók: Endrédi István és Orsolya
- **január 13–14. péntek–szombat:** Kirándulás Aggtelekre: nagy barlangtúra (indulás péntek este, érkezés szombat este)
- **január 17. kedd:** 19 órakor férfikör a plébánián.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente nyolcszor

Szerkesztőség: Czap Zsolt (C. Zs.), Hajdú Noémi (H. N.), Kiss Erika (K. E.), Knábné Lakatos Mariann (K. L. M.), Németh Eszter (N. E.), Nemicsics Gyöngyi (N. Gy.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még:
Barkó Szabolcs (B. Sz.), Bogárné Károlyné (B. K.)

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: mustarmag18@yahoo.com